

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL
CONFERENCE**

**ЕКОНОМІКА, ФІНАНСИ ТА МЕНЕДЖМЕНТ:
СУЧАСНИЙ СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ, ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ**

**ECONOMICS, FINANCE AND MANAGEMENT:
MODERN STATE, TENDENCIES,
PROSPECTS OF THE DEVELOPMENT
IN UKRAINE AND THE WORLD**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 1
Part 1**

**29 січня 2018 р.
January 29, 2018**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

УДК 33
ББК 65

Економіка, фінанси та менеджмент: сучасний стан, тенденції, перспективи розвитку в Україні та світі: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (Полтава, 29 січня 2018 р.): у 2 ч. – Полтава: ЦФЕНД, 2018. – Ч. 1. – 95 с.

У збірнику тез доповідей представлено матеріали учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка, фінанси та менеджмент: сучасний стан, тенденції, перспективи розвитку в Україні та світі» з:

Білоцерківський національний аграрний університет
Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»
Вінницький національний аграрний університет
Вінницький технічний коледж
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»
Гомельський державний університет імені Франциска Скорины
ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»
Дніпровський національний університет ім. Олеса Гончара
Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет
Донецький національний технічний університет
Донецький національний університет економіки і торгівлі ім. Михайла Туган-Барановського
Житомирський державний технологічний університет
Запорізький національний університет
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Індустріальний інститут ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»
Київський національний лінгвістичний університет
Київський національний торговельно-економічний університет
Київський національний університет ім. Тараса Шевченка
Криворізький економічний інститут ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»
Krok economics and law university
Лозівська філія Харківського державного автомобільно-дорожнього коледжу
Львівський державний університет внутрішніх справ
Львівський торговельно-економічний університет
Національний університет кораблебудування ім. адмірала Макарова
Національна академія державного управління при Президенті України
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв
Національна академія служби безпеки України
Національний авіаційний університет
Національний аерокосмічний університет ім. М. С. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»
Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського»
Національний університет «Львівська політехніка»
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Національний університет водного господарства та природокористування
Національний університет харчових технологій
Національний фармацевтичний університет
Незалежний український центр правових ініціатив та експертиз «Правова держава»
Одеська державна академія будівництва та архітектури
Одеська національна академія харчових технологій
Одеський національний морський університет
Подільський державний аграрно-технічний університет
Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника
Прилуцький агротехнічний коледж
Рівненський державний гуманітарний університет
Сумський національний аграрний університет
Східноукраїнський національний університет ім. Володимира Даля
Таврійський державний агротехнологічний університет
Таврійський національний університет ім. В. І. Вернадського

<i>Старіков О. Ю., Моторний Ю. В.</i> ВПЛИВ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА.....	51
<i>Тимошенко О. О.</i> ОЦІНКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЯК ЗАПОРУКА ЇХ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ	53
СЕКЦІЯ 5. ЕКОНОМІКА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА І АПК SECTION 5. ECONOMICS OF AGRICULTURE AND AGRO-INDUSTRIAL COMPLEX	56
<i>Борисов В. М.</i> РЕСУРСООЦІДНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ КУКУРУДЗИ.....	56
<i>Мистров О. С.</i> НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО МЕХАНІЗМУ ЕФЕКТИВНОГО ВИРОБНИЦТВА ЗЕРНА НА ПРИКЛАДІ ПСП «ДІАНА»	57
<i>Савчиц В. К., Крупіна С. В.</i> КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ.....	59
<i>Фротер О. С.</i> СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ: ЕКОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	61
<i>Чечко К. Г.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ МОЛОКА В УКРАЇНІ	63
<i>Яцюк Д. М.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ОБОРОТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ АПК.....	65
СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ТОРГІВЛІ ТА ПОСЛУГ SECTION 6. ECONOMICS OF TRADE AND SERVICES	68
<i>Zau Isabel De F. S.</i> THE IMPORTANCE OF TRADE AND SERVICE IN DEVELOPING COUNTRIES.....	68
СЕКЦІЯ 7. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА SECTION 7. DEVELOPMENT OF PRODUCTIVE FORCES AND REGIONAL ECONOMICS	70
<i>Дегтяр А. О., Бублій М. П.</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА ЯК ЧИННИК РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	70
<i>Коваленко Ю. О.</i> РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: БЕЗПЕКА ТА ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС	71

Головними внутрішньогосподарськими чинниками підвищення ціни продажу є якість, терміни та умови зберігання зерна.

На ефективність виробництва зерна має значний вплив рівень інтенсифікації виробництва. Проведені дослідження ПСП «Діана» показали наявність доволі чіткої залежності між цим фактором та урожайністю, рівнем виробничої собівартості, розміром посівних площ та рентабельністю. Останній показник за тенденцією відрізняється від попередніх, а саме має місце зниження рівня рентабельності виробництва зі зростанням величини витрат.

Одним з показників, що характеризує ефективність виробництва зерна, є прибуток, величина якого залежить від витрат, що Були понесені для його досягнення [4].

Враховуючи різноманітні підходи до визначення «господарського механізму зерновиробництва», пропонуємо трактувати його як комплекс організаційно-економічних відносин, націлений на задоволення потреб суспільства у зерні, на досягнення високого рівня народногосподарського і внутрішньогосподарського стратегічного і поточного управління, поєднання державного регулювання економіки з комерційною діяльністю окремих підприємств різних форм власності. Його фундаментом виступає економічний механізм із системою прогнозування й планування, ресурсозабезпечення, ціноутворення, фінансово-кредитних, податкових відносин тощо.

Список літератури

1. Бакум М. М. Теоретичні засади використання резервів підвищення економічної ефективності виробництва зерна / М. М. Бакум // Вісник Сумського НАУ. – 2011. – Вип. 5/1. – С. 62 – 67.
2. Малицький А. А. Організаційно-економічний механізм управління підприємством: сутність та структура. [Електронний ресурс] / А. А. Малицький // Рубрика: Соціум. Наука. Культура. Економіка. – Режим доступу: <http://intkonf.org>.
3. Обертан Д. В. Удосконалення організаційно – економічного механізму функціонування підприємств як фактору економічного зростання / Д. В. Обертан / Науковий вісник Ужгородського університету. – 2017. – № 1 (49). – С. 217 – 223.
4. Підан І. С. Ефективність виробництва зерна та шляхи її підвищення / І. С. Підан // Фундаментальні та прикладні проблеми підприємницької діяльності в аграрному секторі: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 24 квіт. 2015 р.) – Харків : ХНАУ, 2015. – С. 292 – 296.

УДК 339.137.2

Савчиц В. К.
магістрант,

Одеська національна академія харчових технологій,

Крупіна С. В.

к. е. н., доцент, доцент кафедри управління бізнесом,
Одеська національна академія харчових технологій

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

В сучасних умовах господарювання, коли весь світ знаходиться у фінансово-економічній кризі, найбільші міжнародні корпорації розглядають Україну як країну з великим підприємницьким потенціалом. Україна – аграрна країна, що займає за площею одне з перших місць серед країн Західної та Східної Європи. А її вигідне географічне положення, наявність сприятливих ґрунтово-кліматичних умов створюють переваги у веденні інтенсивного сільського господарства та розвитку харчової та переробної галузей промисловості.

Аналіз публікацій з питань конкурентоспроможності показав, що різні теоретичні, методичні та практичні аспекти вивчає багато відомих вітчизняних вчених, таких як: Г. Азоєв, П. Зав'ялов, Ю. Іванов, Р. Фатхутдинов, А. Юданов, а також зарубіжні вчені-економісти – І. Ансофф, Ф. Котлер, М. Портер та ін.

Конкурентоспроможність характеризує властивість об'єкта задовольняти певну конкретну потребу в порівнянні з аналогічними об'єктами на ринку, та її можна

розглядати стосовно різноманітних об'єктів: проектно-конструкторської документації, технології виробництва продукції, проекту, підприємства, галузі, регіону, країни в цілому.

Конкурентоспроможність підприємства означає його здатність до ефективної господарської діяльності та забезпечення прибутковості в умовах конкурентного ринку, тобто здатність забезпечувати виробництво і реалізацію конкурентоспроможної продукції.

За останні роки економічне середовище в Україні в цілому, і в харчовій промисловості, зокрема, характеризується нестійкістю. Зростає рівень невизначеності і ризику, що ускладнюють діяльність підприємств на внутрішньому ринку. Як свідчить світова практика, до такого середовища адаптується підприємство, яке має чіткі орієнтири на майбутнє і спрямує свої зусилля на пошук довгострокових конкурентних переваг.

Виноробна галузь – це один з найпотужніших секторів національної економіки країни, значна та перспективна складова агропромислового комплексу України. Розвиток цієї галузі та адаптація до сучасних вимог ринку супроводжується певними проблемами та кризовими явищами.

Виноградарство та виноробство в Україні завжди були важливою галуззю АПК, яка суттєво впливає на рівень соціально-економічного розвитку регіонів.

Продукція виноградарства та виноробства має виняткове значення для підвищення якості життя населення України та є важливими бюджетоутворюючими складовими агропромислового комплексу України.

Сировинна база вітчизняного виноробства продовжує нестримно скорочуватися, темпи старіння і розкорчовування лози значно перевищують темпи її посадки, внаслідок чого площі виноградників за останні п'ять років в Україні значно зменшилися. За даними статистичної звітності [1] сьогодні загальна площа виноградних угідь сягає 45,1 тис. гектарів. Як наслідок, посилюється боротьба між виробниками за якісну сировину, що значно впливає на рівень їх ціни.

Проте суб'єктивні і об'єктивні труднощі, які існують в галузі, роблять її інвестиційно непривабливою для іноземних компаній. Головними інвесторами українського виноробства залишаються вітчизняні компанії.

Ринок вина України на даному етапі знаходиться у важкому стані, існує багато проблем, які пов'язані з розвитком виноробної галузі. Бізнес, який розвивався роками, знаходиться під загрозою через нестабільну політичну та економічну ситуацію в країні.

Основні чинники, які стримують розвиток виноробної галузі України:

– сировинні: скорочуються площі виноградників та обсягів збору винограду, в наслідок чого українським виноробам не вистачає власної сировини для виробництва продукції і доводиться купувати її за кордоном, відбувається старіння виноградної лози, знижується врожайність виноградників, недостатнє зрошення виноградників і забезпечення їх засобами захисту, механізації та добривами;

– техніко-технологічні: відсутність достатньої кількості ємностей для зберігання винограду та виноматеріалів, високий рівень зносу обладнання та недостатнє використання існуючих виробничих потужностей, використання застарілих технологій, багато фальсифікованої продукції;

– організаційні: низька культура споживання вина, труднощі у виготовленні конкурентоспроможної тари, недостатня налагодженість зв'язків між товаровиробниками та постачальниками, необхідність створення інтегрованих структур, які б включали всі стадії від вирощування винограду до збуту готової продукції;

– економічні: недостатньо коштів у розвиток виноградарства та виноробства, скорочення державних дотацій на закладку виноградників, зменшення експорту винопродукції, скорочення попиту у зв'язку із зниженням доходів населення, високі акцизні ставки, винятково висока ціна ліцензії на оптовий продаж вина;

– правові: недосконалість законодавчої та нормативно-правової системи України.

Наявність усіх перелічених проблем призводить до того, що через відсутність державної підтримки зменшується виробництво та реалізація високоякісного вітчизняного

вина, відбувається подальше просування на ринок сурогатів, споживачі не довіряють вітчизняним виробникам винопродукції, вважають, що у виробництві використовується хімія та порошкові замінники або не якісна сировина, високі ціни на вино продукцію, та низки доходи населення призводять до зниження попиту, що веде до скорочення обсягу виробництва, та зменшенню використання виробничих потужностей.

Таким чином, за належної уваги з боку держави, ефективної взаємодії бізнесу і державних органів законодавчої і виконавчої влади виноробна галузь України має широкі можливості для розвитку і процвітання, у тому числі на зовнішніх ринках.

Можна зробити висновок, що підвищення конкурентоспроможності підприємства це результат не тільки дій на мікроекономічному рівні, але і наслідок активізації діяльності щодо підвищення конкурентоспроможності на галузевому, регіональному та державному рівнях. Конкурентоспроможні підприємства є основою конкурентоспроможності регіону, що в свою чергу каже о конкурентоспроможності країни на світовому ринку.

В Україні виникає необхідність та важливість розробки та реалізації стратегії розвитку підприємств харчової промисловості України, а саме і підприємств виноробної галузі. Для підвищення конкурентоспроможності підприємств необхідно вирішити існуючі проблеми галузі, для чого мають бути створені сприятливі умови для розвитку вітчизняного харчового виробництва, впровадження інноваційних технологій, оновлення матеріально-технічного озброєння виробництв, підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств на світовому ринку в умовах фінансово-економічної кризи та забезпечення продовольчої безпеки держави.

Список літератури

1. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

2. Галузева програма розвитку виноградарства та виноробства України на період до 2025 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/node/14018>.

УДК: 005.35:631.11:332.142.6

Фротер О. С.

викладач кафедри економіки,

Уманський національний університет садівництва

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ: ЕКОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Питання соціальної відповідальності дедалі більше актуалізується у свідомості українського бізнесу, у тому числі й аграрного. Адже, все більшого поширення набуває діяльність підприємств, орієнтована на визнання з боку суспільства, формування позитивного ділового іміджу, інвестиційної привабливості, зміцнення конкурентних позицій на внутрішньому та зовнішньому ринках, підвищення якості продукції та захист навколишнього середовища.

Соціальна відповідальність бізнесу досить складне та багатогранне поняття, що передбачає врахування вимог суспільства в цілому та усіх його структурних елементів. Тому, соціальну відповідальність аграрного бізнесу варто розглядати як комплекс різних її видів – економічної, виробничої, екологічної, політичної, правової, демографічної, етичної, тощо [1].

У процесі господарської діяльності суб'єкти аграрного бізнесу можуть негативно впливати на стан навколишнього середовища шляхом збільшення шкідливих викидів у повітря, виснаження ґрунтів, використання шкідливих речовин для виробництва сільськогосподарської продукції, низького ступеня захисту, переробки, очистки стічних вод, неякісну утилізацію відходів виробництва, тощо.

Тому, екологічна складова соціальної відповідальності аграрного бізнесу спрямована на вирішення екологічних проблем шляхом раціонального використання природних ресурсів у процесі господарської діяльності аграрних підприємств, впровадження